

PATHFINDER

číslo 3 roku 2010

Šikana
Historie KP
Delfínci
Vd'aka, Ježiš

ŠIKANÁ

S tímto výrazem se setkáváme jak v teoretické, tak i praktické rovině. Označuje fyzické i psychické omezování či týrání jedince v kolektivu. Slovo šikana má původ ve francouzském „chicane“, což znamená „zlomyslné obtěžování“.

Otázkou samozřejmě zůstává, kde se ona agresivita u dětí bere. Nejsem odborník na danou problematiku, ale jistě mi dáte za pravdu, že se zlomyslným jednáním se setkáváme denně. Děti sledují terorizující chování ve filmech, počítačových hrách a také v reálu, když pozorují chování dospělých nebo svých vrstevníků.

Mohlo by se zdát, že o šikaně by se možná nemělo mezi křesťany hovořit, protože to není jejich problém, snad maximálně v kontextu, že křesťané jsou šikanováni. Pravdou však je, že se nás věci dotýkají a této oblasti by si měli všimnout jak rodiče, tak i vedoucí Pathfinderu či učitelé dětské školky.

Pokud nám Bůh svěřil odpovědnost za děti a my jsme tuto odpovědnost přijali, pak pozorujeme jejich chování a jednání. Jako dospělí máme velkou převahu zkušeností a moudrosti, která dětem chybí. Očekává se od nás, že rázně zakročíme, pokud jsme svědky toho, že si děti navzájem ubližují, a to fyzicky i psychicky. Pak je prostor pro vysvětlování a rodičovské či pedagogické působení, čímž se podílíme na formování osobnosti dítěte. Přesto se může stát i dospělým, že se ve snaze udržet kázeň a získat autoritu dopouští chování, které může být na hraně šikany.

Setkal jsem se na táboře s krabičkou trestů, které si vymyslí děti a předají vedoucímu. Pokud se dítě nějak prohřeší, je vedoucím vyzváno, aby si vybralo

Najdi rozdíly a vybarvi obrázek...

trest. Jeho trestem např. je, že musí „po čtyřech“ oběhnout tábor a přitom štěkat jako pes, zatímco se ostatní smějí.

Pokud jde o zapomnětlivé dítě, pak se různé formy ponižování mohou velmi podepsat na jeho psychice a projeví se později tak, že bude mít nízké vědomí vlastní hodnoty nebo bude šikanovat jiné, protože chce, aby to samé prožívali i jiní.

Pokud vychováváme děti nebo s dětmi pracujeme, tak máme před sebou nádobu, která touží po naplnění. Velmi záleží na našem přístupu. Povzbuzující je, že také my dospělí máme skvělého učitele, našeho Boha. Máme zkušenost s jeho laskavým přístupem k nám a totéž On očekává od nás. Evangelista Jan ve svém prvním listu napsal: **„Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha.“** (1J 5,2) Děti čekají, že budou milovány. Láska se pak projevuje jak v něžnostech, tak také v důsledném vyžadování dodržování pravidel.

Jsem velmi vděčný za děti, které nám Bůh dal, a také za dospělé, kteří věnují dětem svůj čas. Svým láskyplným přístupem můžeme mnoho dětí ovlivnit. Nejenže jejich nádobka bude naplněna láskou, ale je velká pravděpodobnost, že také i ony budou mít schopnost jiné milovat a v současnosti i v budoucnu působit pozitivně na jiné děti.

Děkuji ti, Ježíši, za tvůj laskavý přístup ke mně. Pomož prosím nám, tátům, mámám a všem, kteří pracujeme s dětmi, abychom nepřehlíželi „zlomyslné obtěžování“, ale naopak vytvářeli prostor pro atmosféru přijetí a lásky.

KS

HISTORIE KP

Pokračování z minulého čísla...

VLADIMÍRE ILJIČI, TYS NÁM TO ZAVĀŘIL!

V době, kdy se rozvíjel ve světě program Klubu Pathfinder, vítězí u nás ve volbách komunisté a sotva skončenou diktaturu nacionálního socializmu střídá diktatura proletariátu. O systematické práci s dětmi mimo režimem ovládané organizace nemůže být ani řeč. Církev adventistů s. d. se, pro své americké kořeny, ocitá dokonce mimo zákon.

Agenti STB ale přicházejí na to, že lidi shromážděné v kostele pohlídají snadněji než malé skupinky tajně se scházející po rodinách. Veřejná činnost je tedy po několika letech obnovena. Této příležitosti se chopí bratr Oháňka, působící na severní Moravě. On sám prožil své mládí mezi skauty a chtěl jedinečné okamžiky skautského života zprostředkovat dětem z adventistického prostředí. Na konci 50. let pořádá letní tábory navzdory všem rizikům. S uvolňováním politického napětí v 60. letech dochází i k pokusu o činnost adventistického skauta, tzv. Stezky písmáků. Vydávají se publikace pro děti, příručky pro vedoucí, zakládají se oddíly. Srpen 1968 za tím učinil drsnou tečku. To, co prožijete, vám však z hlavy nevymaže ani pět „bratrských“ armád. A tak účastníci táborů bratra Oháňky sami v dospělém věku pořádají akce pro děti pod nejrůznějším krytím.

V roce 1990 vstupuje bratr Šlosárek (Jerry) okamžitě do jednání s obnoveným Junákem. Vznikají oddíly adventistických skautů. Vystává však otázka: Jak spolupracovat, když mnoho vedoucích na úrovni oddílů a středisek nemá pochopení pro jejich odlišnou životosprávu a duchovní život? Čtyřicet let ateizmu vepsalo těžce smazatelnou stopu do přemýšlení mnoha lidí. A naopak, mnoha členům církve připadá tato činnost málo duchovní a do církve vnášející nekřesťanské postoje... (Neznáme to už odněkud?) Čtyřicet let uzavřeného života církve vytvořilo z některých sborů těžce přístupné ghetto. Cesta vpřed se rýsuje v možnosti připojit se k celosvětové organizaci Pathfinder Club. Tak se v roce 1994 rozhodli „otcové zakladatelé“ (bratři Šlosárek /Jerry/, Jonczy, Kašík /Havran/) zaregistrovat na ministerstvu vnitra občanské sdružení Klub Pathfinder.

Pokračování v příštím čísle...

K4

Dobrý den, ráda bych také svou troškou přispěla do informací – ať už do oznámení, či do přílohy Pathfinderu v časopise Advent.

Historie Pathfinderu v České republice má specifickou minulost díky komunismu, kdy nebylo možné děti organizovat oficiálně, ale i ta česká historie adventní práce s dětmi je mozaikou složenou z malých střípků. Jeden takový střípek začal roku 1986, když se do Brna přistěhoval kazatel Zbyšek Jonczy. Jen co vyložil stěhovací vůz, s velkou vervou se vrhl do organizace dětského tábora a okamžitě navázal na práci Ilony Ranzi a Mojžíra Voráče, kteří také nezůstali jen u dětské sobotní školky, ale organizovali pro děti nejrůznější výlety, tábory a společné akce.

Zbyšek měl také na starosti nově vzniklý sbor v Tišnově, a tak vznikla skupinka větších dětí a mládeže z Brna, Tišnova a Ivančic, kterým byl Zbyškov styl blízký. Pečlivě vyvážená směs lásky a vedení teenagerů k Bohu a k lásce k jeho stvoření – přírodě, her a legrace byla tím pravým lákadlem i pro mé tři dcery, které právě v tom důležitém věku, kdy rodiče jsou již na méně důležité koleji, dostaly díky Bohu skvělou příležitost k pravidelnému a častému setkávání s partou věřící mládeže a s úžasným vedoucím. Díky Zbyškovi mají krásné vzpomínky na schůzky, tábory, výpravy, na deštivé i jasné noci pod širákem, vandry a potlachy.

Všem, kteří se Pánem Bohem nechávají posílat ve správný čas na správné místo a využívají svůj dar vést děti a mládež, patří můj dík.

Děkuji za uveřejnění.

Paula Vágnerová, Ořechov

Podání

Ahoj,

máš minutku? Já vím, že je někdy těžké najít si čas a zastavit se. Často se nám může stát, že ani nemáme náladu otevřít Bibli a poslouchat, co nám chce Pán Bůh říct. Nejde ani tak o to, abychom věnovali hodiny a hodiny modlitbě a Bibli. Mnohem lepší je minutka upřímné vroucí modlitby než půlhodinová modlitba už naučených vět.

Možná si najdeš chvílku a začteš se s námi do 7. kapitoly Markova evangelia. Až si ji pozorně přečteš, pokus se odpovědět na následující otázky.

1. Co je víc – dodržovat příkázání, nebo tradice otců?
2. Odkud vycházejí zlé věci, které znesvěcují člověka?
3. Kde přesně je zapsán text z Izajáše, na který se Ježíš odvolává?
4. Židé neměli rádi pohany. Přesto někteří pohané uvěřili v Ježíšovu uzdravující moc a našli v sobě sílu, aby se dostali až k Ježíši a prosili o uzdravení. Jakého rodu byla pohanka, jejíž dcerka měla nečistého ducha?
 - a/ Římanka
 - b/ Syrofeničanka
 - c/ Samaritánka

5. Dopln větu:

Ježíš se vrátil z území a šel
Sidón Galilejskému Dekapole.

Dopln vetu:

Potom zase odišiel z okolia a a prišiel ku
Galilejskému stredom cez Desatmestia.

6. Jaké cizí slovo, které Ježíš použil, znamená „otevři se“? Co se otevřelo?

Pokud chceš s námi soutěžit o hodnotné ceny, zapoj se a pošli nám správné odpovědi. Ti nejaktivnější a nejvytrvalejší určitě nebudou litovat. ☺

JADv

Vďaka JEZIS

V znamení tejto témy sa niesol celý sobotný deň v mesiaci október. Banskobystrický zbor sa naplnil pathfindermi, rodičmi, ale aj inými pozvanými hosťami, pretože sme mali DEŇ PATHFINDEROV.

Vítali sme všetkých už pri dverách a obdarili sme ich malým darčekom. Svoju vďaku sme – starší, mladší, ale aj najmladší – vyjadrili spievaním chvál, pomedzi ktoré sme čítali rôzne vďaky. Po chválach nasledovala kázeň od nášho kazateľa Milana. Počas nej sme dostali srdiečka, ktoré sme potom mohli darovať iným a prejsť im tak svoju vďačnosť. Veľmi sme sa tešili aj zo spoločného obedíka, ktorý nám pripravila pathfinderka Marianka. A z koláčikov od našich rodičov. Poobedie sme strávili spomienkami na akcie, ktoré sme prežili počas uplynulého roka. Spomienky striedali piesne a súťaže. Spoločne sme hádali a tipovali, čo by mohlo byť vo veľkej zabalenej škatuli. Po programe nás večer čakal veselý večierok, plný hier, a tombola.

Prežili sme deň plný vďaky, ktorá patrila Bohu, ľuďom okolo, aj sebe navzájom.

JANULIENKA

D E L F I N G I

Jsou v současnosti velmi malým oddílkem. Nebylo to tak vždycky. Před několika lety nás bylo o něco víc. Měli jsme i několik velmi pěkných táborů, počet zúčastněných dětí býval většinou kolem patnácti. Část tvořili nejen naši členové, ale i děti našich přátel. Tehdejší děti však už mají většinou přes 20 let, studují na VŠ nebo už mají svou rodinu. Každopádně všichni účastníci na tábory velmi rádi vzpomínají.

V současnosti jsou v našem sboru jen dvě rodiny, které mají děti „pathfinderského“ věku. Vašek chodí do šesté třídy, má velmi rád zvířata a přírodu, ale třeba také Rychlé šípy a jiné knihy od J. Foglara. Hraje na klavír a také rád sportuje. Linda a Anička chodí do třetí třídy. Anička se hodně zajímá o zvířata, Lindu baví zpěv. Anetka chodí do první třídy. Všechna děvčata velmi ráda kreslí, ráda čtou a poslouchají příběhy. Hrají na hudební nástroje. Společně se děti vídají především pravidelně v sobotu, rády si spolu hrají a povídají.

V rámci Klubu zdraví míváme pravidelná relaxační odpoledne, kde se také mohou děti spolu setkávat. Vždy přitom něco pěkného vyrábíme nebo kreslíme (právě se učíme kreslit portrét). Když je pěkné počasí, chodíme na společné procházky a výpravy. Snažíme se spolu trávit čas. Také hrajeme hry, občas nacvičujeme nějaké vystoupení – naposledy to byla vánoční besídka – nicméně pravidelné schůzky momentálně nemáme.

Eva S.

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz